

Magyarok vagyunk, nem ostobák!

2018 június 30. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Azt akarom, hogy gondolkodj!

„Szerinted nem volna zavarban, és nem azt hinné, hogy amit el?bb látott, sokkal igazabb valóság, mint amit most mutatnak neki?” *(Platón)*

…Nem szeretem, s?t, kifejezetten haragszom azokra a suttogó, aljas és hazug hangokra, melyek szerint mi, magyarok ostoba, tudatlan nép lennénk. Az sem tetszik, amikor ezt a kijelentést olyan kontextusban tálalják, hogy hát valamikor nagyon okosak voltunk, csak id?közben elbutultunk. E feletti felháborodásomat két kijelentés (jobban mondva egy politikus kijelentése és egy tévéreklám) hívták el? bel?lem.

A reklám, mellyel mostanság tele vannak a tévécsatornák, s melyet többszöri meghallgatásra sem tudtam máshogyan értelmezni, így szól:

„Napi egy tabletta szedésével a 60 szem tabletta nem egy, hanem két hónapra elég.”

Szándékoltam nem írom le a gyógyszer nevét, mely ugyan szerepel a hirdetés szövegében, de ezek után sosem vetemednék arra, hogy bármire is használjam. Félek, hogy valóban végzetesen elbutulnék t?le, és csak annyi maradna meg kognitív képességeim jó részéb?l, hogy tudnám: a hatvanban a harminc pontosan kétszer van meg maradék nélkül.

A másik – ugyanilyen min?ség?, s matematikailag ugyanennyire disszonáns mondat Tóth Bertalan MSZP elnök száját hagyta el, ekképpen:

„Mi nem három harmadot akarunk képviselni, hanem egy egészet."

Azt hiszem, felesleges a két mondat közötti egyértelm? rokonságot bizonyítanom, hiszen ezek egymás ikertornyai. S nemcsak azok, hanem annál többek is. Pimaszul, szemtelenül elénk tartott tükrök. Ámde ezek a tükrök parabola tükrök. Aki elénk tartja, pontosan tudja, mit és hogyan fogunk benne látni. Akarata és elképzelése szerint kívánja alakítani a valóságot, hogy az általunk látott kép által valamiféle el?nyre tegyen szert velünk szemben, avagy befolyást gyakoroljon felettünk.

Hogy mi a létjogosultságuk ezeknek az ostoba közléseknek? Nyilvánvalóan ugyanaz, ami a népbutító filmeknek, sorozatoknak, el?adásoknak. Hogy elhitessék velünk intelligenciánk vészes pusztulását? Ó, nem! Pont az ellenkez?je. Hogy az okosság, a jól értesültség illúzióját keltsék bennünk. Hogy elhitessék velünk: képben vagyunk. Hogy ez szintúgy parabola kép? Nos, igen. És annál is több. Olyan, mintha már nem is Platón barlangjában ülnénk, hanem ebben a bizonyos barlangban lenne még egy bels? barlang. A befolyásolhatóvá butítás barlangja.

Csakhogy mi, magyarok nem vagyunk ostobák. S teljesen pontosan, a zsigereinkben érezzük mindebben az ordító disszonanciát. Viszont jobbára egyedül, másoktól szeparáltan érezzük ezt. Olyankor, amikor pillanatnyi magányunkban jut el hozzánk az információ. Ilyenkor aztán hangot is adunk aggodalmunknak, felháborodásunknak, dühünknek, ki-ki vérmérséklete szerint. Általában a közösségi oldalakon tesszük mindezeket, ahol ilyetén kiírásainkra igen er?sen támogató visszajelzéseket kapunk ismer?seinkt?l.

Aztán megtörténik a mínuszos csoda, a negatív katarzis. Szeparált környezetünket elhagyva – újra homogén részeseiként a köznek – már ugyanúgy hat ránk mindenféle elbutítási törekvés. Mert ostobák ugyan nem vagyunk, de reakcióid?nk és mentális képességeink azért nincsenek egymásra hangolva. A tömegnek nevezett masszában mindezek összeadódnak, s egyként m?ködnek.

Ez ellen pedig csak, és csakis úgy lehet védekeznünk, ha akár egyként a tömegben, akár tömegként, de mindenképp kritikusan szemlélünk minden olyan információt, amely hatást akar gyakorolni ránk, ami befolyásolni akarja életvitelünket. Lett légyen az vásárlási szokás, pártpreferencia, nemi vagy vallási irányultság, stb. S ezzel nem azt akarom mondani, hogy újra eljött az ideje a sorok közti olvasásnak. Ugyanis ez a bizonyos kritikus látásmód soha nem vesztett aktualitásából. Legkevésbé akkor, amikor a diktatórikus egypártrendszert felváltotta a parlamentáris demokrácia.

Ha tehát arra kapacitáljuk magunkat, hogy elhiggyük: valóban, és ténylegesen nem vagyunk ostobák, egyszerre kinyílik a szemünk a látásra. Ez a látás pedig megóv minket minden olyan kellemetlenségt?l, mely a vakon tapogatózásból származhat. A látó ember eleve nem fogyaszt olyan gyógyszert, aminek már a reklámjában is ostobának nézik. És nem szavaz olyan pártra, melynek els? embere az egyszer? tört számok világában annyira

sem boldogul, mint egy általános iskola harmadik osztályos tanulója.

A gondolkodás viszont olyan, mint a vázizomzat. Ha sokáig nem használják, sorvadni kezd. A befolyásolt embert az esetek többségében nem azért lehet az orránál fogva vezetni, mert idióta. Hanem mert lusta gondolkodni. Amit tehát tanácsolhatok, az egyben vezérelvem is:

Nem azt akarom, hogy úgy gondolkodj, mint én! Azt akarom, hogy gondolkodj!

Varga-Bíró Tamás - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló